

megpróbálta szeretni...

hiszen ilyen biciklit bárhol találni.

forma és festék. lényegteleniségek
eklatáns példáit keresni,
ez nem válasz.

hiszen a szeretet! küllőt jobban
szeretni még nem látott.

nem vihette sehová. pedig ilyen
biciklit bárhol találni. akkor
visszavonja.

és elszállnak a mechanikus
érzelmek.

csüggedt séta következik.

hold, kutyaugatás, zongora
tompán és messziről.

ahogy magának értelmezné...

a tamagocsik halála is csak az élet része.
inkább az elromlottak fognak ki rajta.

és nem érti, hogy nem bírom a hájas
lelkét már tovább cipelni.

mert mindent én-sem.

pedig próbálkoztam.

gondoljon a tamagocsi-mennyországra,
könnyítsen magán egy hustler-el, jóga,
igyon meg egy sört, szívjon el egy jó
szál cigarettát, smároljon egyet a
margit-szigeten, ott mindig
mindenki smárol.

csak hagyná már békén.

valahol ez mindenkit érint egy
bizonyos környezetben, ahol
ő csak a válaszokat keresi.
bár ezeket belátni-
tényleg nagyon
nehéz-

elromlani, majd meghalni.
pláne fordítva.

egy mondat erejéig...

hogy nehéz lenne. persze, hogy az,
hiszen búzlik a valóságtól,

benne minden megszólal.

én is ezt mondom.

hogy megszólalásig beszédes.

ahogy nézi az üres körömlakkos
fiolákat, és azokon keresztül
a száraz lábujjait.

nem vette meg az elemet.

csak azért sem.

és ma éjjel is fel fog állni, hogy
irányító nélkül kapcsolja ki.

ez így fájjon tovább, mert ennek
amúgy is fájnia kell.

egy mondat erejéig, miért és hogyan?

mindez jelentéktelen, ha ő már nincs.